

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 55. Concilium Constantinopolitanum sub Menna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](#)

Sæculum VI. ordinetur. Item petunt, ut Papa ex Ci-
A. C. 536. vitate Constantinopolitana ejici jubeat
 tanquam viros jam diu ante damnatos
 Severum, Petrum & Zoaram pluresque
 alios Episcopos, Presbyteros & Monachos
 tam Nestorianos quam Eutychianos, quos
 suo loco & tempore nominaturi essent.
 Huic Libello subscripserunt Abbates no-
 nagiota sex, plerique Constantinopolita-
 ni aut ex locis circumiacentibus, aliquie
 ex Palæstina & Syria, nam aliqui litteris
 Syriacis signarunt. Agapitus Papa hos
 Libellos ad Imperatorem misit; sed ec-
 ce! priusquam Res conficeretur, inci-
 dit in morbum, & mortuus est, 22. April.
Liber. c. 22. ejusdem anni 536. Pontificatus sui Men-
 se decimo. Obiit itaque Constantino-
 poli, cum in eo esset, ut omnia necessa-
 ria ad redditum suum in Italiam pararet,
 postquam Pelagium Diaconum Apocri-
 farii sui munus apud Imperatorem obire
 jussisset. Corpus ejus Romam transla-
Lib. Pont. pitus una Ordinatione Diaconos quatuor
 & Episcopos undecim creavit.

§. LV.

*Concilium Constantinopolitanum sub
Menna.*

Imperator Justinianus, ut ea, quæ Aga-
 pitus inceperat, perficerentur, & Schis-
 mati-

maticorum causa finiretur, Concilium ~~Saculum~~ VI.
 Constantinopoli congregari jussit. Ses- A. C. 536.
 sio prima Sexto Nonas Maji post Consu-
 latum Belisarii Indictione decima quarta
 id est secunda die Maji anno 536. cele-
 brata. Huic Concilio Mennas præerat. *to. 5. init.*
 Ad ejus dexteram primo sedebant quin-
 que Episcopi ex Italia, qui tanquam Aga-
 piti Papæ Legati Constantinopolim ve-
 nerant. Ad sinistram primus sedebat
 Hypacius Ephesinus. Universim in hoc
 Concilio quinquaginta duo Episcopi ade-
 rant. Proximo loco deinde erant Dele-
 gati ab absentibus; primo quidem & se-
 paratim Delegati Ecclesiæ Romanæ, nam
 quinque illi Episcopi Italiæ Nomen totius
 Occidentalis Ecclesiæ præferebant. Pro
 Delegatis autem habebantur Clerici quos
 Agapitus secum adduxerat, atque inter
 alios Pelagius Diaconus. Deinde sede-
 bant Delegati Ephrem Patriarchæ Antio-
 cheni, Petri Patriarchæ Jerosolymitani,
 Soterici Archiepiscopi Cæsariensis in
 Cappadocia, Elpidii Ancyranæ, Photii
 Corinthii. Clerici Constantinopolitani
 quoque Concilio intererant. Sed nemo
 Nomine Ecclesiæ Alexandrinæ ob turbas, *Sup. §.21.*
 quibus agitabatur, adfuit.

Omnibus suo loco confidentibus, in- p.7.
 truducuntur Abbates, qui Imperatori Li-
 bellum obtulerant. Cum ipsis Theodo-
 rus Referendarius, illum Libellum Patri-

Sæculum VI. bus afferre jussus, intravit. Abbates
A. C. 536.

Constantinopolitani erant quinquaginta
quatuor; unde judicare Lector possit,
quantus Monasteriorum numerus in hac
magna Civitate & vicinia fuerit. Pri-
mus erat Marianus Abbas S. Dalmatii.
Secundus Agapitus Abbas Dienis. An-
tiochia, id est, ex secunda Syria, unde-
cim advenerant, quorum primus fuit Paulus
ex Monasterio S. Maronis Delegatus.
Ex Palæstina aderant Novemdecim Duce
Domitiano Monasterii S. Martyrii Abba-
te. Aliqui ex monte Sinai, & Raitha
venerant. Abbates & Delegati univer-
sim octoginta septem fuere.

Patres jusserunt Abbatum Libellum
legi. Is accusationes contra Anthimum,
Severum, Petrum & Zoaram continebat,
illis ferme similes, quæ in Libellis Aga-
pito Papæ traditis legebantur. Anthi-
mum accusant, quod relicta jam diu Ec-
clesia sua Trapezuntina falsa asceticæ vi-
tæ specie hominibus imposuisset. Tum
oratione ad Imperatorem directa dicunt:
Quamvis hos Schismaticos pellere potuisses,
Laude tamen dignus es, quod volueris, ut
secundum Canones judicarentur ab Arcibi-
episcopo antiquæ Romæ, quem Deus buc
ad nos misit, sicut olim S. Petrum Roman
Simonis præstigias dissipaturum. Igitur
suplices a te petimus, ut Papæ Sententiam
executioni dari jubeas, & Ecclesiam ab
Anthi-

p. II.

Anthimo cæterisque istis Hæreticis libe- Sæculum VI.
res. Tum Episcopi Italiæ & Sacræ Se- A.C. 536.
dis Legati Libellos duos Agapito Papæ p. 22.
tam ab Abbatibus quam ab Episcopis tra-
ditos, & Epistolam Synodalem Agapiti,
ad Petrum Jerosolymitanum datam, le-
gendam obtulerunt. Ut huic Epistolæ
fieret satis, Mennas Mandatarios consti-
tuit, qui Anthimum quærerent, quæ acta
essent significant, & citarent, ut post
dies tres in Concilium veniret. Hic fuit
Sessionis primæ finis.

Sessio secunda post quatriduum, scilicet, sexta Maji anno 536. celebrata. Mandatarii retulerunt, quod Anthimum in omnibus locis, in quibus ipsum inventi spes fuisset, perquisivissent, sed, ubi esset, detegere non potuissent. Ad hoc Mennas Patriarcha dixit: *et si An-* p. 58.
tbimi voluntas in Concilium non veniendi
satis pateat, nibilominus ut IESU Christi
lenitatem imitemur, iterum trium dierum
moram ei concedimus. Et alios Manda- Sessio
datarios delegavit, qui postquam decima secunda.
Maji, quid egissent, retulissent, Patriar- p. 66.
cha tertio moram concessit, & rursus alios p. 71.
misit Mandatarios. Tum ne ullus igno-
rantiam obtendendi locus Anthimo relin-
queretur, jussit publice affigi Monito-
rium, in quo Inquisitio, & Citatio conti-
nebantur.

Sæculum VI. Singulis Citationibus dies tres dati
A. C. 536. fuerant, & septem dies Monitorio, itaque
 ad Sessionem quartam demum 21. Maji
 convenerunt. Mandatariis referentibus
 p. 78. quod diligenter perquisivissent, nec ta-
 men, ubi Anthimus lateret, potuissent
 p. 82. explorare, & Monitorium fixissent, Men-
 nias Patriarcha Patrum Sententiam exqui-
 sivit, & primo quidem Romanorum, de-
 p. 86. inde reliquorum in Concilio præsentium.
 Tum Hypacius Ephesinus jubente Con-
 cilio pronunciavit; reum esse Anthi-
 mum, & violasse Canones, cum se ab
 una Sede ad aliam transferri conser-
 sisset, in Religionem quoque peccasse,
 cum secreto tueatur Hæresin Eutychis,
 & Ecclesiarum Pacem, quam reducere
 tantæ molis fuerat, turbare adnitatur,
 contra datam Imperatori fidem, & pol-
 litionem in suis epistolis Patriarchis
 factam, se in omnibus Sacræ Sedis Sen-
 sum secuturum. Sufficiens tempus Pœ-
 nitentiæ ipsi concessum, jam tandem in
 errore contumaciter perseverantem se-
 cundum Papæ Sententiam Episcopatu
 Trapezuntino & Christianorum Commu-
 nione esse privandum. Patriarcha ita-
 que judicium his consentaneum tulit.
 p. 90. p. 91. Tunc vero consurgentibus Patribus Ori-
 entales & quidam alii sæpius acclama-
 runt, postulantes ut simul Severus, Pe-
 trus & Zoara anathematizarentur. Eji-
 cite,

cite, clamabant, *impios, qui in Domibus Sæculum VI.*
privatorum baptizant! destruite Zoaræ A.C. 536.
speluncam! incendite Hæreticorum lati-
bula! ut quid Petrus Monasteria habet,
omnis generis Hæreticorum receptacula?
 Rogabat Patriarcha importunos ut ex-
 pectarent, donec Imperatoris volunta-
 tem explorasset. Hunc finem sortita est
 Sessio quarta, cui septuaginta & unus
 Episcopus subscriperunt. Latini sub-
 scripserunt Latine, Græci Græce & Syri
 numero quadraginta Syriace.

§. LVI.

Severus, Petrus & Zoara damnantur.

Ad Sessionem quintam quartam Junii an-
 no 536. conventum. Theodorus Re-
 ferendarius Libellos Imperatori ab Epis-
 copis secundæ Syriæ, Abbatibus Constan-
 tinopolitanis & quibusdam Jerosolymita-
 nis traditos attulit. His legi jussis &
 Referendario Imperatoris recedente, le-
 tta est etiam Epistola Monachorum ad
 Patriarchas Romanos & Concilium dire-
 ctam. In ea dicebant, Sententia in An-
 thimum pronunciata, jam cogi se etiam
 accusare Severum & Petrum, qui totum
 Orientem perturbassent. Hic ipsorum
 crimina, superius memorata, referunt, *Sup.XXXI*
 & petunt, ut Severus & Petrus Anathe-
 mate percutiantur, Imperator vero ro-
 p. 100.
 p. 107.
 p. 118.
 §. 45. 46.
 p. 126.

Nn 5 getur,